

РЕШЕНИЕ

№ 7722

гр. София, 25.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 13.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **7233** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по чл. 226 АПК.

Образувано е въз основа на решение № 7413/4.7.2025 г., постановено по адм.д. № 4292/2025 г. на ВАС, с което е отменено решение № 495913.2.2025 г. на АССГ, постановено по адм.д. № 11973/2024 г. и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав с указания за поправка на констатирани процесуални нарушения, както и по събиране и преценка на събраните вече доказателства.

На основание чл. 226, ал. 1 АПК производството по делото, при новото му разглеждане, започва от първото незаконосъобразно процесуално действие. На основание чл. 226, ал. 2 АПК при новото разглеждане на делото се допускат само писмени доказателства, които не са могли да бъдат известни на страната, както и доказателства за новооткрити или новонастъпили обстоятелства след първоначалното разглеждане на делото от първоинстанционния съд.

Жалбоподателят поддържа и пред настоящата инстанция подадената жалба.

Ответникът председателят на Държавната агенция за бежанците моли съда да отхвърли жалбата.

Първоначално производството по делото е образувано въз основа на жалба на А. А. С. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С. срещу решение №11856 от 14.11.2024г. на Председателя на ДАБ, с което е отказано да му бъде предоставен хуманитарен статут и статут на бежанец.

Жалбоподателят е твърдял, че оспореното решение е постановено в нарушение на процесуалните правила, както и в противоречие на материалния закон. Твърди се, че ответникът въпреки, че е установил, че положението в страната по произход е несигурно и напрегнато, има безогледно насилие – не е констатирал наличието на въоръжен конфликт. Твърди се, че този анализ на обстановката в страната по произход е формален. Също така не е изследвано последното местоживее на лицето и евентуално региона, за да се прецени дали може безопасно да се върне. Посочено е, че има алтернатива за вътрешно разселване, но не е установено дали практически е така. Сочи се, че при постановяването на акта неправилно е тълкувано решение от 17.02.2009г. по дело С-465/07г. на СЕС. Допълва се, че конкретно не е съобразено, че лицето е било призовано от кюрдските сили и от редовната армия. С оглед изложеното е постановен неправилен и незаконосъобразен акт, който се моли да се отмени.

Позовава се на становище на ВКБООН за това, че докато не се установи реалната обстановка в С. от сигурен източник на информация, следва да се преустанови издаването на отрицателни становища по молбите за убежище.

Административен съд София-град, I отделение, 64 състав, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред ДАБ е образувано въз основа на молба вх.№ОК-13-1906 от 24.09.2024г. от АЛАА А. С. А., роден 1.03.1996г. в [населено място], С., гражданин на С., етническа принадлежност – арабин, религиозна принадлежност мюсюлманин сунит, неженен, ЛНЧ [ЕГН].

Пред административния орган кандидатът е заявил, че е напуснал нелегално С. и през Т. е влязъл в РБ. Посочил е в интервюто, че целта му е да бъде тук и да учи. Отрекъл е да е имал проблеми поради етноса или религията си. Не е членувал в политически партии. Не е имал проблеми с властите. Подлежи на военна служба в армията, но не е служил, както и да е получавал призовки. Градът му е бил разделен на 2 части, като частта, където е живее и била контролирана от кюрдите. В града живеят родителите, братята и сестрите и годеницата му.

В изпълнение на дадените от ВАС указания съдът пристъпи към повторно изслушване на аудиозаписа от проведеното интервю, в присъствие на назначен от съда преводач. Установи се, че на интервюто жалбоподателят е попитан защо е напуснал С., а той отговаря, че е поради гражданската война. След като завърши висше образование не го взимат войник. От кюрдските сили не е получавал официална призовка на хартия, но е бил търсен, защото където видят млад човек, го търсят, но жалбоподателят се е скрил. Щели са да го пратят на фронта. Не е видял да убиват някого пред него, но е чул за такива действия, разбрал, че убиват, обират магазините и грабят вещите на хората. В съдебно заседание жалбоподателят посочи, че на интервюто е имало несъответствие с това, което са го питали и това, което е разбрал и отговорил. Интервюиращите са говорили за редовната армия, а жалбоподателят е разбрал, че го питат за кюрдските сили и той е посочил, че е имал призовка, като е имал предвид, че това е призовка от кюрдските сили; тя е била на арабски.

При повторното разглеждане на делото е представена справка от 21.7.2025 г., 13.10.2025 г., 9 и 17 декември 2025 г., както и интернет публикации от информационни сайтове, които ще бъдат

обсъдени по-долу.

Ответникът е приел, че жалбоподателят мотивира молбата си за закрила с причини от личен и икономически характер, тъй като е напуснал поради лошите условия на живот вкл. и защото липсва работа и животът е скъп. Изрично се позовава на казаното от молителя, че не е бил свидетел на въоръжени сблъсъци като конкретно в града му е имало такива преди една година. Не иска да се върне в страната си, защото ако го направи, ще бъде взет войник. По изтъкнатото, че преди 6-7 месеца е бил спрял от кюрди и каран да служи в армията, но се е откупил, ответникът е посочил, че след това е продължил да живее необезпокоявано, поради което е взел решение да напусне С. без видима причина възползвайки се, че е имало период на въоръжение сблъсъци на части от територията на страната. Ответникът се е позовал на Директива 2004/83/ЕО, че актовете, считани за преследване трябва да бъдат достатъчно сериозни по своето естество и по повторимост на характера си, за да представляват тежко нарушение на основните права на човека, а такива данни няма.

В оспореното решение е отговорено и на опасението, че лицето ще бъде мобилизирано, че съгласно Указ 30/2007г. сирийските младежи могат да плащат такса за освобождаването си от военна служба. Дори и военната служба да е задължителна, то съгласно глава V §.167-168 от Наръчника по процедури и критерии за определянето на статут на бежанец на ВКБООН – „в страни, където военната служба е задължителна – то изпълнението на това задължение често е наказуемо по закон, но не може да се счита за преследване“. Не са установени и предпоставките за закрила по чл.8, ал.7 и от 8 от ЗУБ. Направен е извод, че съгласно Глава II §.62 стр.24 от Наръчника по процедури критерии за определяне статут на бежанец- „мигрантът е лице, което по причини, различни от изброените в определението за бежанец-доброволно напуска страната си по произход, за да се засели другаде“.

На второ място, не са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.1 и т.2 от ЗУБ. Има позоваване на решение от 17.02.2009г. по дело С-465/07 на СЕС за безогледното насилие и неговата степен, което не се установява, видно от справка от 23.08.2024г. и от 27.08.2024г. относно провинция Х., която се намира в североизточния ъгъл на С. и граничи с Т. на север, с И. на изток и провинциите Р. и Д. ал Зор на запад и югозапад. Констатирано е, че положението е напрегнато и несигурно, но в никакъв случай няма безогледно насилие, тъй като няма вътрешен въоръжен конфликт. Съответно положението в [населено място] по отношение на сигурността е стабилно. Допълнено е, че при завръщането си в С. лицето може да се установи и другаде в градовете Д., Х., Х. и т.н.. С оглед изложеното изцяло е отхвърлена молбата за закрила.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в предвидената в закона писмена форма. Не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, предвидени в ЗУБ. На оспорвания е разяснена процедурата, по която се подават и разглеждат молби за закрила, проведено е интервю с кандидата на разбираем от него език.

При обсъждане на представените доказателства не са допуснати процесуални нарушения.

Решението е издадено при правилно тълкуване и прилагане на материалния закон. Статут на бежанец в Република Б. се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Съгласно чл.8, ал.4 от ЗУБ „преследване“ е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество и повтораемост.

В разглеждания случай жалбоподателят не излага твърдения, че е бил преследван по изложените по-горе причини. От установените по делото факти не може да се направи извод, че подобни обстоятелства са мотивирали жалбоподателя да напусне страната, т.е. към датата на приключване на устните състезания /чл. 142 АПК/ не може да се направи извод, че за жалбоподателя съществува основателен страх от преследване по описаните по-горе критерии, вкл. и поради описаните в жалбата факти.

Това е така, доколкото се установява, че жалбоподателят е напуснал страната на произход не поради опасността от такова преследване, а в търсене на по-добри условия на живот. В този смисъл следва да се ценят доказателствата във връзка с изявеното от самия него в интервюто, както и молбата за убежище и в съдебно заседание

Относно цитираното в отменителното решение на ВАС уведомително писмо от Генералното командване на силите за самоотбрана. С него жалбоподателят е бил единствено повикан за справка в административния съд във връзка с отношенията му с враждебни органи и подкопаване стабилността на Демократичната федерация и се задължава да се предаде на властите за задържане в провинция А.. Самото писмо съдържа противоречия – от една страна се твърди, че е повикан за справка, а от друга – за задържане. Следва да се посочи, че това писмо е от 15.6.2024 г. От тази дата политическата ситуация в С. значително се е променила /така справките по-долу/. Не се установява доколко това повикване, към датата на устните състезания, би имало значение за предоставяне бежански статут на жалбоподателя.

Предвид изложеното следва да се направи извод, че лично жалбоподателят не е бил подложен на преследване по смисъла, посочен по-горе. Не се сочат, нито се доказват обстоятелства, въз основа на които да се направи извод в тази насока.

По отношение на възможността за мобилизация. Към датата на приключване на устните състезания жалбоподателят е навършил пълнолетие и в тази връзка навежда доводи за служене в армията, но нежеланието, респ. -задължението да отбива военна служба, само по себе си, не би могло да е основание за предоставяне на статут.

На съда е служебно известно, че съгласно Указ на президента № 30/2007, сирийските младежи могат да заплащат такса за освобождаване от задължителната военна служба и да не бъдат призовани отново. Същевременно мъжете на възраст между 18 г. и 42 г., които са пребивавали извън С., също могат да заплатят такса, за да бъдат освободени от военна служба, като такава възможност е налице и за лицата над 42 г. възраст, които не са били отбили редовната военна служба.

В справка от 21.7.2025 г. се сочи, че Сирийските демократични сили представляват смес от кюрдски и арабски милиции. Те контролират по-голямата част от С. на изток от р. Е., както и някои райони на запад от реката, вкл. и провинция Х., от която произхожда жалбоподателят. В хода на офанзивата, довела до падане на режима на Б. А. се наблюдавало сблъсъци със Сирийската национална армия. Значително набиране на войници от кюрдските райони продължава от 2021 г., въз основа на Закона за наборната повинност, приет от кюрдската администрация през 2019 г. Военната повинност е задължителна за всички жители от мъжки пол. Въпреки това, според съобщенията, тези разпоредби не се прилагат и е налице присъединяване по-скоро на доброволна основа.

Използвано е и принудително набиране на в допълнение към системата за наборна служба. Има документирани случаи на произволни арести, както и че части на Сирийските демократични сили са издирвали млади мъже по домовете и са арестували всеки, който е отказал да се съобрази с решения за кампании в различни общности от арабско мнозинство за арестуване и насилствено набиране.

Съгласно справка от 9.12.2025 г. Преходната администрация в С. премахва задължителната наборна военна служба, освен в ситуации на национално извънредно положение. Сирийската армия се планира да бъде формирана от доброволци. Същевременно, съгласно Глава V, §167-168 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от Службата на ВКБОООН, „в страни, където военната служба е задължителна, неизпълнението на това задължение често е наказуемо по закон. Наказанието в различните страни е различно и обикновено не се счита за преследване“.

Опасенията от набиране на служба, съответно - преследване и наказание за дезертиране или опит за бягство от военна служба, сами по себе си, не представляват основателни опасения от преследване по смисъла на дефиницията. Изразеното от чуждият гражданин твърдение, че е възможно да бъде мобилизиран, не е съпътствано от други значими за него мотиви да напусне страната си по произход. Вероятността да бъде мобилизиран не обосновава автоматично наличието на реална заплаха от преследване. Следва да бъде установено наличието на предпоставките на чл. 8, ал. 5, т. 5 ЗУБ, предвиждащ че действия по преследване могат да бъдат не хипотетичната възможност/опасност от мобилизация, а именно:

5. наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, когато военната служба би предполагала извършването на престъпление или на деяние по чл. 12, ал. 1, т. 1 - 3;

В процесния случай нито се навеждат, нито се установява кумулативното наличие на такива факти.

Ето защо настоящият състав, като извърши съвкупна преценка фактите в изложената от жалбоподателя бежанска история, счита, че не се установява наличието на предпоставките за предоставяне статут на бежанец. Не може да се приеме, че са налице предпоставките на чл. 8, ал. 1 ЗУБ, а именно – наличие на преследване, което да е от такова естество, че да има за последица нарушаване на основни права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество и повторяемост. В

конкретния случай, не може да се направи извод, че това преследване покрива фактическия състав на чл. 8, ал. 4 ЗУБ относно изискването за достатъчно тежко преследване по своето естество и повторяемост.

Ето защо съдът намира, че не може да се направи безспорен и категоричен извод, че спрямо кандидата е осъществено преследване по смисъла на чл.8, ал.4 от ЗУБ. Така установеното не попада в предметния обхват на предпоставките на чл. 8, ал. 1 ЗУБ.

Решението е издадено при правилно тълкуване и прилагане на материалния закон. Статут на бежанец в Република Б. се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

По отношение на извода за липсата на основания за прилагане на хуманитарен статут по чл.9 от ЗУБ, съдът намира, че решението е издадено при правилно прилагане на материалния закон.

Съгласно чл.9, ал.1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства – смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, тежки и лични заплахи върху живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случаи на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Разпоредбата на чл.9,ал.2 от ЗУБ предвижда, че тежките посегателства могат да възникнат от действия или бездействия на държавен орган или организация, на която държавата не може или не желае ефективно да противодейства. По силата на чл.9, ал.8 от ЗУБ хуманитарен статут може да бъде предоставен и по други причини от хуманитарен характер, както и поради причините, посочени в заключенията на Изпълнителния комитет на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците.

Правилно административният орган е приел, че няма основания да се приеме, че жалбоподателят е напуснал С. поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция – обстоятелства, визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ. Срещу него не са били предприети такива действия от официалните власти или от конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Твърдения за обстоятелства от характера на тези по чл. 9, ал. 1, т. 2 - изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, молителят не е направил.

При изследване на териториалния обхват и степента на насилие в С. следва да се обсъдят представените по делото справки. От тези справки се установява, че страната е разделена на четири зони на влияние. Фронтните зони между тях са повече или по-малко консолидирани. Провинцията, където жалбоподателят е живял, в по-голямата ѝ част, се е намирала под контрола на кюрдските Сирийски демократични сили.

В резултат на предприета офанзива, на 08.12.2024 г. президентът Б. А. е напуснал С.. Властта е поета от групировката „Х. Т. ал Ш.“, която сформира временно правителство, обявена е обща амнистия. На 21 декември 2024 г. Сирийският вестник Al W. съобщава, че най-малко 34 000 бивши членове на режима на А. са подали заявления за уреждане на статута си в центровете в осем провинции, като най-малко 20 000 от тези кандидати произхождат от "крепостите" на бившия режим в провинциите Л. и Т..

В бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН се посочва, че считано от 08.12.2024 г., към 27 март 2025 г., 371 900 сирийци са се завърнали обратно в С., и общият брой на завърналите се сирийци от

началото на 2024 г. е 732 700 души. Същевременно от 27.11.2024 г. насам около 926 000 вътрешно разселени лица са се завърнали в районите си по произход. По данни на вицепрезидента на Република Т., след събитията на 8 декември 2024 г. 145 639 сирийци са се завърнали доброволно от Т. в С.. ВКБООН поддържа ежедневно присъствие на гранично - пропускателните пунктове в цяла С., като наблюдава тенденциите за връщане и предоставя информация, вода и достъп до интернет. Три големи пункта са затворени, поради големите щети, които са им нанесени. Комисариатът продължава да предоставя помощ чрез своите обществени центрове. Към 03.04.2025 г. ВКБООН изчислява, че от 8 декември 2024 г. насам около 372 550 сирийци са се завърнали обратно в С.. Новото временно правителство поставя акцент върху възстановяването на държавата, като основните приоритети включват борба с корупцията, съживяване на институциите, укрепване на икономиката и привличане на сирийски професионалисти.

При своето произнасяне съдът съобрази и справките от 9 и 17 декември 2025 г. на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ. В тях се сочи за завръщане на бежанци в С., което се подкрепя от ВКБООН. Налице е ангажимент на Европейската комисия и Европейския съюз за 2,5 милиарда подкрепа за С.. Според публикация в Р. са предприети мерки, в резултат на срещи между Международния валутен фонд и Световната банка, за мерки за възстановяване, на стойност 1,3 милиарда долара. М. обявява ангажимент за възстановяване на сирийската икономика. Според AP News С. А. и Държавата Катар постигат предварително споразумение за поемане на външния дълг на С. към Световната банка. Според Р. са отменени санкциите срещу С.. ВКБООН също е предоставил подробно описана помощ.

Приетите по делото са изготвени в съответствие с „Методологията на Агенцията на Европейския съюз на убежището (бивше наименование Европейска служба за подкрепа в областта на убежището) за изготвяне на информация за страните на произход“.

Справките следва да се кредитират от настоящия състав. Съгласно чл. 21, т. 7 от Устройствения правилник на ДАБ, Дирекция „Международна дейност“ изготвя и актуализира аналитични доклади и справки за сигурните държави по произход, за кризисните райони и за бежанските потоци. Следователно посочените справки са изготвени от компетентен орган и в кръга на правомощията му. Справките представляват официални писмени свидетелстващи документи, удостоверяващи, че лицето, което е издало справките, при извършването от него проверка е установило именно фактите, удостоверени в тях.

Съдът намира, че в посочените по – горе справки не се съдържа информация, която да опровергава изводите на административния орган, че в района му на обичайно пребиваване, той би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплахата, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. От справката не се установява в С. да съществува безогледно (безразборно) насилие. Не се установява то да достига до толкова високо ниво и съответно да се изисква по – ниско ниво на отделни елементи, за да се констатират съществени основания, въз основа на които да се смята, че цивилно лице, върнато на територията на страната си на произход, ще бъде изложено на реална опасност от тежки посегателства, изразяващи се в тежки заплахи срещу живота или личността му по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, респ. чл. 15, б. „в“ от Директива 2011/95/ЕС.

Не се установяват разширенията, дадени в тълкувателно решение на Съда на Европейските общности (С.) от 17 февруари 2009 г. по дело С – 465 / 07 и тълкувателно решение на Съда на ЕС от 30 януари 2014 г. по дело С – 285 / 12 по тълкуването на чл. 15, б. „в“ от Директива 2011 / 95 / ЕС, които се преценяват във връзка с прилагането единствено на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Последната разпоредба гласи, че хуманитарен статут може да се предостави, ако съществуват тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Според мотивите на решението на Съда на Европейските общности (С.) от 17 февруари 2009 г. по дело С – 465 / 07, наличието на подобна заплахата по изключение може да се счита за установено, когато степента на характеризиращото въоръжения конфликт безогледно насилие в страната достигне до такова високо ниво,

че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице поради самия факт на пребиваване, е изложено на реална опасност да претърпи тежки и лични заплахи. Обоснован е изводът на административния орган, че не съществува реален риск от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, поради което искането за международна закрила и в тази част е неоснователно.

Съгласно чл. 9, ал. 5 от ЗУБ, хуманитарен статут може да не се предостави, когато в една част на държавата по произход не съществува реален риск чужденецът да понесе тежки посегателства, при което той може сигурно и законно да пътува и да получи достъп до тази част на държавата, както и може основателно да се очаква да се установи там.

Съгласно пълзящата скала, посочена в т. 39 на решението на Съда в Л., в колкото по – голяма степен молителят съумее да докаже, че е конкретно повлиян от фактори, които имат пряко отношение към личното му положение, толкова по – слаба ще трябва да е степента на безогледното насилие за него. В т. 39 от тълкувателно решение на Съда на Европейските общности (С.) от 17 февруари 2009 г. по дело С – 465 / 07 дословно е посочено следното: В това отношение следва да се уточни, че колкото по-способен е евентуално молителят да докаже, че е специфично засегнат поради присъщи на личното му положение елементи, толкова по-ниска ще бъде степента на безогледно насилие, която се изисква, за да може той да търси субсидиарната закрила. В конкретния случай жалбоподателят по никакъв начин не успява да докаже, че е конкретно поставен в ситуация на опасност. Липсва индивидуализация на заплахата срещу него.

От изложеното в справките следва, че не са налице данни ситуацията в С. да сочи на наличие на "вътрешен въоръжен конфликт" по смисъла на чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ, който да е до степен на безогледност и/или повсеместност, т.е. да обхваща цялата територия на тази страна, както и живота, и здравето на всеки цивилен, намиращ се на тази територия, сам по себе да е изложен на реален риск от посегателство. Т.е. не се доказва наличие на такъв вътрешен или международен конфликт на цялата или на част от територията на Сирийската арабска република, който да се обхваща от разширенията, дадени в решението от 17.02.2009 г. на Съда на Европейските общности (С.) по тълкуването на чл.15, б."в" от Директива 2004/83 ЕО (отм.). В самото решение също има изложени доводи в насока степента на насилие в С. и специфичното положение на жалбоподателя. Въпреки наличието на безредици в някои региони, включително въоръжени сблъсъци, обстановката не достига до наличието на "вътрешен въоръжен конфликт" по смисъла на чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ, който да е до степен на безогледност и/или повсеместност, т.е. да обхваща цялата територия на тази страна, както и живота, и здравето на всеки цивилен намиращ се на тази територия сам по себе да е изложен на реален риск от посегателство.

Разпоредбата на чл.9, ал.2 ЗУБ уточнява, че тежките посегателства, изброени в ал.1 на същата норма, могат да възникнат от действия или бездействия на държавен орган или организация, на която държавата не може или не желае ефективно да противодейства. Освен че административният орган не е длъжен да извършва преценка и излага изрични мотиви относно чл.9, ал.2 ЗУБ, то и регламентираното в тази алинея уточнение е пряко свързано с ал.1, по която в процесното решение е извършена надлежна преценка.

Посоченото означава, че за да се предостави хуманитарен статут, безогледното насилие в С. трябва да е изключително. Видно от приетите по делото справки в С. няма безогледно насилие. Споделя се изводът на административния орган, че не се установява спрямо чужденеца да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на С., той би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплахата, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут.

За жалбоподателя липсват предпоставки за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 от ЗУБ. Жалбоподателят не е заявил член на семейството му да има предоставен статут в Република Б..

Не са налице и условията за хуманитарен статут по други хуманитарни причини (чл. 9, ал. 8 от ЗУБ).

Жалбоподателят не се позовава на причини от хуманитарен характер. Причините от хуманитарен характер трябва да са такива, че да разкриват реална опасност от посегателство върху личността на чужденеца, който кандидатства за получаването на статут. Такава реална опасност по делото не се установява.

Предвид установеното по делото, съдът намира, че следва да се направи следният извод: дори да се приеме, че след падане на режима на Б. А. съществува обща ситуация на несигурност в държавата по произход, то тя не е достигнала степен на безогледно насилие, с опасност от тежки посегателства, което да е основание за предоставяне на международна закрила на базата на общата ситуация.

Неотносими са данните за спорадични актове на насилие на общата обстановка в С. /в тази връзка – представените от жалбоподателя извадки от интернет публикации/ във връзка с приложението на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и предоставяне на хуманитарен статут. Ситуацията в С., вкл. и тази към датата на приключване на устните състезания вече не може да се определи като такава, че да води до опасност от *тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.*

От обсъдените данни, както и ноторно известните такива на съда за ситуацията в С. може да се направи извод за значително подобрение на общественно-политическата обстановка - отварят банки и магазини, движението по пътищата се възстановява и се наблюдава значително по-малък брой въоръжени сили, а националната коалиция на сирийските опозиционни сили се е ангажирала да завърши прехвърлянето на властта към преходен управляващ орган с пълни изпълнителни правомощия, проправяйки пътя към свободна и демократична С..

Не съществува нито висока степен на индивидуална опасност, нито опасност вследствие на индивидуалните характеристики и в този смисъл не покрива условията за субсидиарна международна закрила по чл. 9, ал. 1, т. 1, 2 и 3 ЗУБ за да и се признае хуманитарен статут. Не са налице предпоставките за такъв статут и по чл. 9, ал. 6 от ЗУБ, доколкото жалбоподателят не заявява член на неговото семейство да има предоставена международна закрила в Република Б.. Личните, респ. икономическите мотиви на жалбоподателят да остане в Б. не могат да бъдат оценени като хуманитарни по смисъла на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ, както правилно е приел административният орган.

Доводът на оспорващия, че административният орган не е обсъдил всички факти, свързани с личното му положение в страната му на произход, не се подкрепя от доказателствата по делото.

От изложената от чужденеца бежанската история се установява, че няма конкретни действия на преследване срещу жалбоподателя, той не е имал проблем с официалните сирийски власти, вкл. и не сочи за конкретни призовки за отбиване на военна служба, няма реална опасност от тежки посегателства, не е бил принуден на напусне страната си на произход поради опасност от налагане на наказание – екзекуция, изтезания или нечовешко и унижително отношение.

Нещо повече, пристигнал е в страната незаконно и чрез трафикант заедно с други сирийци, а след пристигането си и връзка с адвокат, именно от адвоката е бил доведен пред органите на ДАБ, т.е. действията са изцяло целенасочени.

Същевременно се установява, че жалбоподателят е престоял 4-5 дни в Т.. Настоящият състав намира, че Т. следва да се третира като трета сигурна страна по смисъла на ЗУБ. Служебно известно известни са на съда фактите, които дават основание да се счита тя за такава. Така фактите по адм.д. № 11430/2024 г.; 9912/2024 г.; 9708/2024 г. на АССГ.

Сирийските граждани, пристигащи в Т., имат възможност да се регистрират като бежанци, на цялата

територия с изключение на няколко провинции. Като бежанец жалбоподателят би имал възможност да получи временна закрила от компетентните органи и под такава закрила не може да бъде връщан в страната по произход. Временната закрила включва право на престой до намиране на по-трайно решение, както и осигуряване на основни права и потребности.

Настоящият състав намира, че може да се направи извод за наличието на предпоставките на §1, т. 9 по отношение на Република Т., а именно че жалбоподателят няма основания да се опасява за живота или свободата си поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение /б.“а“/; той е защитен от връщане до територията на държава, в която съществуват условия за преследване и застрашаване на правата му /б.“б“/; б.“в“: не е изложен на опасност от преследване или тежко посегателство, като изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; б.“г“: съществува възможност да поиска статут на бежанец и при предоставянето му да се ползва от международна закрила като бежанец; б.“д“ са налице достатъчно основания да се смята, че ще бъде допуснат до територията на тази държава.

Дори и да се направи извод, че в страната по произход съществува опасност за жалбоподателя, то превид ситуацията в Т., където е пребивавал, тази опасност не е непосредствена. В този смисъл е и решение № 247/3 април 2024 г на Министерския съвет, с което се приема, че Т. е трета сигурна страна.

Относно ситуацията в Т. следва да се цени справка от 17.12.2025 г., съгласно която продължават доброволни връщания на бежанци от Т. в С..

В процесния случай като е отказал да предостави на жалбоподателя статут на бежанец и хуманитарен статут, ответникът е постановил правилен и законосъобразен административен акт. Последното обуславя неоснователност на подадената жалба, която следва да бъде отхвърлена.

Едновременно с това се установява, че по отношение на кандидата не са налице предпоставки за предоставяне на статут по чл.9, ал.6 от ЗУБ, доколкото той не е заявил член на семейството му да има предоставен статут на бежанец или хуманитарен статут в република България.

По така изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че оспореното решение е издадено при правилно прилагане на материалния закон, като административният орган е изложил подробни мотиви относно липсата на материалноправните условия за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорвания, съобразно фактите и обстоятелствата от личната от личната му история и въпроса относно сигурността в държавата по произход. Следователно не са налице отменителни основания по чл.146 от АПК за незаконосъобразност на административния акт и жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. С. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С. срещу решение №11856 от 14.11.2024г. на Председателя на ДАБ.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е

изготвено, пред Върховния административен съд.